

Kvindelige Studenters Sangforening.

FOTO: ANNA-JULIA GRANBERG/BLUNDERBUSS

Lys Brahms i vintermørket

Ukas utvalgte er en flunkende ny utgivelse med forholdsvis lite kjente vokalverker.

Vokalmusikk av forskjellig karakter, utgjør en stor del av Johannes Brahms produksjon. Hans tyske rekviem regnes som et av de flotteste i kirkemusikkhistorien. Det er definitivt en av hans mest sentrale komposisjoner.

Innen denne sjangeren finner vi både verker for kor a cappella, med forskjellige instrumentale ledsagelser, vokalkvartetter, diverse større eller mindre stykker for manns- eller damekor, samt en stor bolk med lieder. Brahms var ikke religiøs, men komponerer allikevel gripende musikk til tekster fra Bibelen. Motettene op. 29 og 74 er tydelige eksempler på dette.

Jeg hadde lenge store problemer med Brahms musikk. Skjønte ikke hva jeg skulle lytte etter. Hans «Haydn-variasjoner» var det kjedeligste jeg visste. Og store deler av kammermusikken var komplett utilgjengelig. Akk ja, så håpløs man kan være. Det var selvfølgelig i min tidligste periode, da jeg ville at alt skulle låte som Mozart. Men så hørte jeg tilfeldigvis finalen fra hans fiolinkonsert, med den spenstige sigøyneraktige rytmikken og tonefallet. Da var jeg solgt, og torde å nærme meg ham. Sakte, men sikkert.

I dag må jeg innrømme at han er blitt en av dem jeg er aller mest glad i, selv om vi to temperamentsmessig står relativt langt fra hverandre. Men det går ikke an å ikke elske hans andre klaverkonsert, hans klarinettkvintett eller dobbelkonserten for fiolin og cello.

Ukas utvalgte er en flunkende ny utgivelse fra LAWO, med det jeg vil kalle forholdsvis lite kjente vokalverker. Mulig jeg gjør noen urett når jeg sier dette, men det er ikke så ofte vi hører konserter med firstemmig damekor. Det er Kvindelige Studenters Sangforening, som i 2015 kan feire sitt 120-årsjubileum, som har tatt for seg en del av Brahms opus for denne besetningen.

Og det er blitt en lys og vakker utgivelse. Ikke så tung og melankolsk, som han ofte forbindes som. Han hadde, som kjent, et problematisk forhold til det annet kjønn, og giftet seg aldri. Hans forhold til ekteparet Schumann er viden kjent. Og han skal ha fridd til Clara, med negativt resultat etter at Robert døde,

men hun var en de fremste ambassadørene for hans klavermusikk.

Brahms komponerer sin vokalmusikk gjennom største delen av sitt liv. Det aller første er et «Ave Maria» op. 12, for damekor og orgel, alternativt orkester. Et utrolig vakkert og sobert klingende verk, som får en utsøkt og usentimental behandling av koret. Det er deilig å høre en så fritt klingende soprangruppe. Noe som er gjennomgående for hele produksjonen, uten at det forrykker den generelle klangbalansen. En fin kontrast er Salme nr. 13. Et stykke med langt mer tyngde. «Vier Lieder aus dem Jungbrunnen», til tekster av Paul Heyse, er et sjarmerende bekjentskap. Der klangen er betagende barnekoraktig. Fire søte, dog varierte stemninger.

De fleste av verkene, eller satsene er svært korte. Flere varer ikke to minutter engang.

Nesten litt synd, men tekstene byr ikke på mer, og Brahms tyr ikke til overdrevne gjentakelser. Et annet hyggelig første-gangsmøte, er utdragene fra «Zwölf Lieder und Romanzen» op 44. Enkle natur- og kjærlighetsbetraktninger, med «Barcarole» som et lite, sjarmerende høydepunkt. Der åtte av medlemmene i

par, to og to, synger hvert sitt vers, før de samles i det femte. Det er sanger det finnes svært få innspillinger av, om noen. Mine kilder er i alle fall svært sparsomme med opplysninger om dette. Utgivelse avsluttes med «Vier Gesänge» op. 17, som det finnes bortimot et dusin versjoner av, men jeg mener at vårt kor gjør vel opp for seg. Den første sangen, «Es tönt ein voller Harfenklang», er en virkelig lekker sak, med tonefølge av to horn og harpe. Den andre, «Lied von Shakespeare», er et av de få eksempler der Brahms henter tekst fra den store dikteren. Hele CD-en ender med Ossians «Gesang aus Fingal». Et dikt, som ifølge teksheftet også betydde mye for Henrik Wergeland.

Dette er blitt en lys stund i selskap med Johannes Brahms og hans komposisjoner for damekor. Og Kvindelige Studenters Sangforening, de medvirkende instrumentalistene og dirigenten Marit Tøndel Bodsberg kan gå jula trygt i møte i forvissning om at deres seneste CD-utgivelse er et begavet tilskudd til et repertoar vi ikke altfor ofte konfronteres med. Og i et lekkert lydbilde, er den derfor desto mer

velkommen.

KJELL HILLVEG

